

VEEBRUAR 2016

ERRS TEATAJA

Eterlased meenutavad

**Mitmekülgne kultuurikorraldaja
Astrid Hallik**

**Kultuurkapitali rahvakultuuri
sihtkapitali aastapreemiate
laureaadid**

**Tartu Laulupeomuseumis
avatakse Anna Raudkatsi näitus**

UUTE TANTSUDE KONKURSS 2016

Järelehüüe: Lembit Melles

TOIMETAJA
Robert Hein

KUJUNDAJA
Henry Semmel

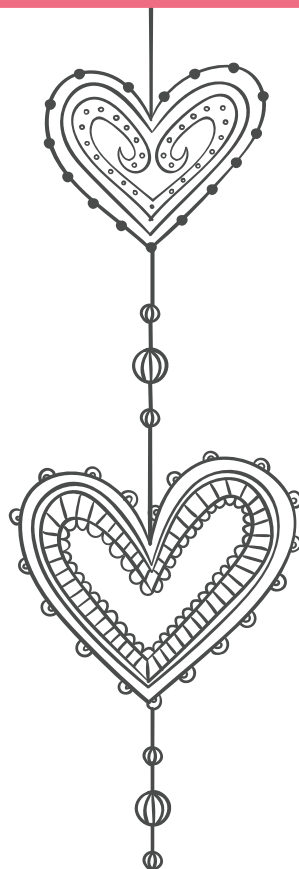
VÄLJAANDJA
EESTI RAHVATANTSU JA
RAHVAMUUSIKA SELTS

Kaastööd ja ettepanekud
oodatud aadressile teataja@errs.ee

Kujunduses kasutatud graafilised elemendid Freepik.com

Sisukord

- 3** KÄGARA 16
- 4** Eterlased meenutavad
- 10** Mitmekülgne kultuurikorraldaja Astrid Hallik
- 16** Kultuurkapitali rahvakultuuri sihtkapitali
aastapreemiate laureaadid
- 18** Tartu Laulupeomuuseumis avatakse
Anna Raudkatsi näitus
- 20** UUTE TANTSUDE KONKURSS 2016
- 22** Järelehüüe: Lembit Melles
- 24** Tallinna ja Harjumaa talvine tantsupäev
- 25** Palju õnne

EESTI TANTSUJUHTIDE
RAHVATANTSURÜHM

OOTAB SIND HEA TANTSUÕPETAJA, TANTSIJA JA TANTSUSÕBER
SELLE TALVE SUURIMALE TANTSUKONTSERDILE

KÄGARA¹⁶

EESTIMAA SÜDAMES PAIDE E-PIIM SPORDIHOONES

20. VEEBRUAR 2016 KELL 16.00

TANTSIMA TULLAKSE
TARTUST JA TALLINNAST, KOLGAST JA KOHILAST,
JÜRIST JA JÖHVIST, VIRUST JA VÖRUST, AUDRUST JA HIIUST,
PAIDEKADKI KOHALE PALUTUD...

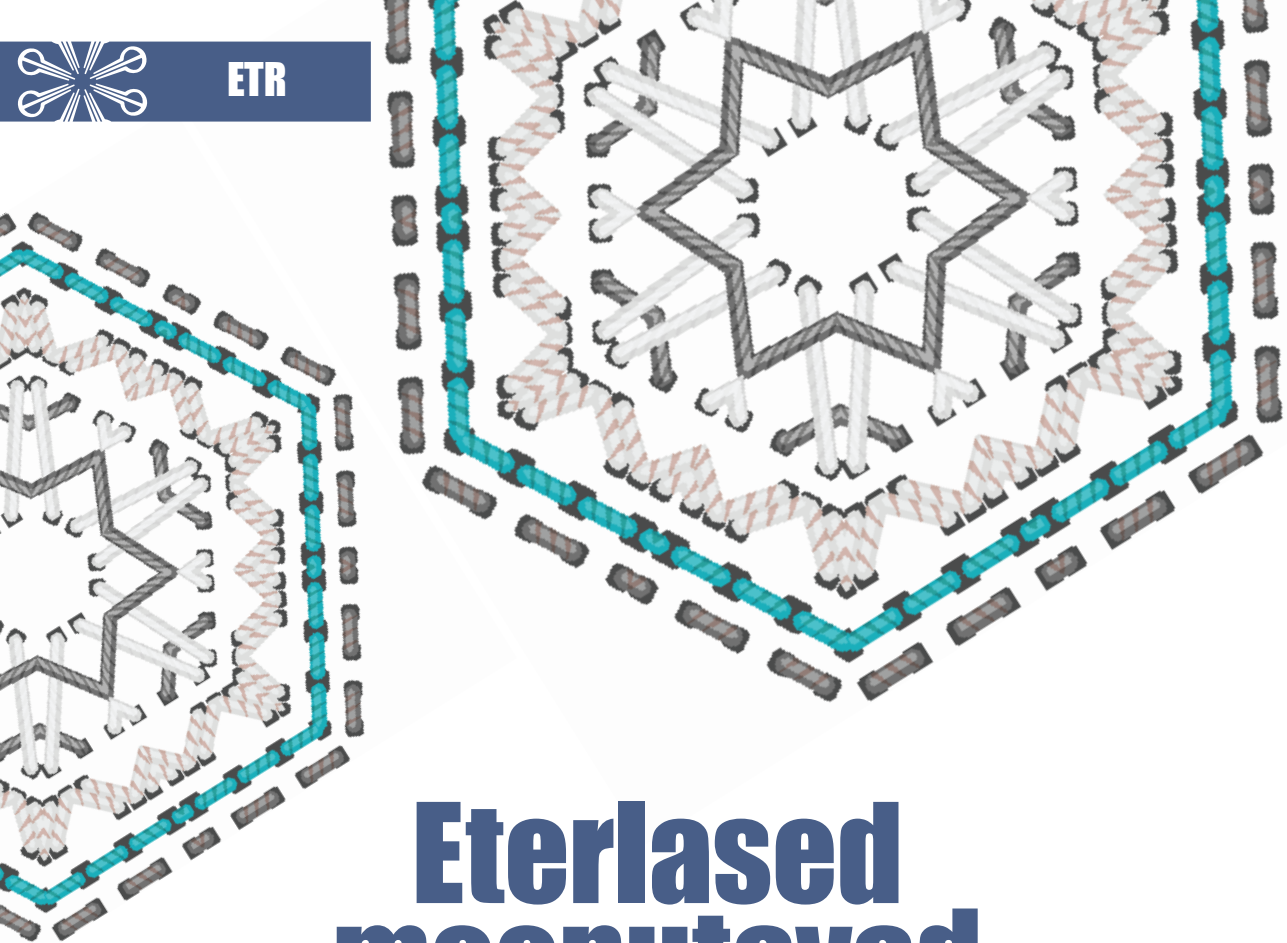
TÄHISTAME ANNA RAUDKATSI 130. SÜNNIAASTAPÄEVA JA
ETRI 50. SÜNNIPÄEVA

PILET 10 EUROT

Müügil alates 1. veebruarist Paide E-Piim spordihoone valvelauas
või Maire Jürgel tel. 5299180, maire.jyrgel.001@mail.ee

KONTSERDIL ANTAKSE ÜLE ANNA RAUDKATSI NIMELINE
TANTSUÕPETAJA ELUTÖÖ STIPENDIUM

Eterlased meenutavad

ETR ehk Eesti Tantsujuhtide Rahvatantsurühm tähistab mõne loetud päeva pärast juba oma 50ndat sünnipäeva. Selle puhul võtsin ühendust ETR-i endiste ja praeguste liikmetega, et nad ETR-i olemuse täpsemalt lahti seletaksid, sest kes teine teda ikka paremini tunneks, kui üks õige eterlane ise. Ühtlasi meenutavad nad vahvaid seiku seoses ETR-iga ning jagavad südamlikke soove ETR-i edasisteks elupäevadeks.

Tekst: Ingela Virkus

Maie Orav meenutab, kuidas ETR alguse sai

ETRi loomise idee sündis 1966. aastal Värskas toimunud suveseminaril, kus toimusid ka

3-kuulistel kursustel osalejate lõpueksamid. Lõpetanute seas oli palju TRÜ RKA ansambli vilistlasi, kellest said hiljem ka nimekad tantsujuhid. Mina kuulusin nende noorte juhtide sekka, kes olid kultuurikooli lõpetanud tantsujuhtimise eri-

ala. Rühma moodustamise eestvedajaks oli Heino Aassalu ja esimeseks rühmavanemaks valiti Kristjan Torop.

ETR on andnud praktilise kogemuse tantsude õppimiseks ja õpetamiseks. Eri-nevad koreograafid õpetasid meile isikupärast lähenemist tantsude lavastamisel ja emotsionaalse väljendusoskuse lihvimisel.

ETRi on nii kaua koos hoidnud sõpruskond, ühised huvid ja armastus Eesti kultuuri - tantsukultuuri vastu.

Soovin ETRile tugevat vaimu, loominguulist mõtteviisi ja siirast lugupidamist esivanemate poolt hoitud pärimuskultuuri vastu. Noortele tantsujuhtidel soovin süvenemist Eesti tantsu paikkondliku omapära, kombestiku ja muude kohalike kultuuritavade kohta. Edukat tantsimise teed!

Ülo Luht, kes alustas ETRis teekonda tantsijana, asus ühel hetkel ETRi tiimi juhtima ning praegu tegutseb aktiivselt juhatuse liikmena, meenutab, kuidas tema ETR-ini jõudis ning jagab toredat seika seoses ETRiga.

Aasta oli siis 1968. Olin Viljandi Kultuuri-
kooli õpilane. Mind kutsuti tunnist välja, et keegi meesterahvas tahab minuga rääkida. Koridori otsas seisis pikk mees nahkmantel seljas? KGB!? Mis ma sellist olen teinud, et need mehed rääkida tahavad? KGB mees osutus Rahvaloomingu Maja koreograafia sektori juhatajaks Heino Aassaluks, kes tegi mulle ettepaneku

osaleda Vabariiklikus Tantsujuhtide Rahvatantsurühmas. Olin loomulikult nõus.

1969. aasta suvel oli Hiiumaal ETRi (tollal veel VTR) kümnapäevane laager. Tollal olidki suviti kümnapäevased laagerid. 1970. aasta tantsupeol oli kavas vene naistetants „Kaseke“. Kõik pidid seda Nelli Uustalu juhatamisel tantsima, ka mehed. Saime seda nii söögi alla kui söögi

peale. Laagrid lõppesid tavaliselt lõbusa peoga. Elasime Kärkla kultuurimaja teisel korrusel näitlejate garderoobis. Suur avastus andis meestele lõpupeo esinemisnumbri. Paotades kapiust leidsime sealt vene sarafanid, mis olid piisavalt öösärgi moodi ja kohe oli selge, et lõpupeol tuleb esitusele kaunis ja õrn vene tants „Kaseke“ meeste esituses. Kullo Kivimets oli aga nii sale, et kõik sarafanid puusadel lotendasid. Abiks võeti padi ja kinnitati rihmaga Kullo puusadele. Pilt palju parem. Me lisasime tantsule kerge vihje kadrillist terava ülejala pöördega. Kullo tegi pöörde ja peale seda tegi padi kerge üles alla liikumise, mis torkas loo-

mulikult kõigile silma! Lembit Melles oli pealaelt kiilakas ja sinna pandi suur šleif. Pealtvaatajatele oli see paras pähkel selgeks saada, mis moodi see seal püsib? Lembitu vastus oli: knopkaga!

ETR on minu parim tantsuõpetaja. Ilma temata ei oleks ma selline tantsuõpetaja nagu ma olen. ETRi on koos hoidnud õpihimu! Üksteiselt õppimine. Vanematelt noorematele. Ka sel juubelikontserdil on otseselt kontserdi lavastusega seotud rohkem kui kakskümmend inimest. Soovin ETRile, et see õpihimu jätkuks. Teadasaamise tahtmist ja enese arendamist. Et koos tantsitud tantsudest rõõmu oleks ja kuulumine ETRi oleks boonus!

Karel Vähi on ETRis veel üsna värske liige. Asjaolu, et ETRi prooviruumides on ka tema enda õpetajad, teda ei morjenda.

ETRis on kokku lepitud, et see, kelle kätte on juhtimine antud, tema sõna jääb peale. Selles osas konflikte ei teki. Pärast proove saab selgeks rääkida, mida võiks paremini teha või mis võiks teisiti olla.

Jõudsin ETRini mitu aastat tagasi, kui Jaanus Randma, kes on ETRi kunstiline juht, kutsus mind. Siis ma ei saanud küll liituda, sest olin vahepeal Eestist ära. Kui ta nüüd uuesti kutsus, siis sellest augustist liitusin.

ETR annab palju kogemusi ja tutvusi. Annab võimaluse näha, kuidas teevad teised tantsujuhid tööd ja neilt siis omakorda midagi õppida.

ETRi teeb eriliseks seltskond ja võimalus näha enda ümber inimesi, kes ju tegelikult ajavad sama asja, kellel on ühised huvid ja kes leiavad oma vabast ajast nädalavahetusi, et tulla kokku ja midagi koos teha. Just hiljuti olime kolm päeva Paines, see oli hästi tore aeg. Inimesed tulid mitmeks päevaks kokku ja jätsid muud kohustused kõrvale. See on märkimisväärne. Mul on alati hea meel nendega jälle kohtuda. Nad on väga toredad.

ETR proov 1966.

ETR 1967 ENSV kultuuripäevad Moskvas.

ETR tantsutund
1966.

ETR esimene kokkutulek 1966.

Endine eterlane Urve Kilk räägib, kuidas jõudis ETR temani ning miks ta ETRist lahkus

Mind kutsus ETRiga liituma ETRi asutaja Heino Aassalu. Mäletan ETRi algusaastaid kui väga tõsiseid tööaastaid. Esimesel aastal oli meid vast ehk 30-40 ringis. Tegime tõsist trenni, kokkusaamised olid mitmepäevased ning seal käidi väga hoolega. See oli au asjaks ja kooliks meile kõigile. Meiega tegid väga tõsist tööd väga tuntud ja tunnustatud tantsuõpetajad nagu näiteks Naima Ebrok. Rahvatantsuõpetajad on kõik natuke kiiksuga: nad teevad seda tööd südamega.

ETRi seltskond on omaette sõpruskond, teiseks on see ka omaette kool kõigile. Minu jaoks ei olnud ETR mitte ainult lusti pärast, vaid me saime seal ka palju targemaks. Mina, kui põhiliselt iseõppija,

sain sealt kõik teadmised, mis mul oma tööks vajalikud olid.

ETR käis ka välisreisidel, käisime Mol-daavias ja Moskvast. Tol korral olin mina koos vanade tantsujuhtidega ja kuulsin, kuidas nemad rääkisid, et vanad inimesed ikka lavale ei kõlba. Et kui oled juba 40, siis aitab küll. Siis enam ei peaks aktiivses esinemisrühmas olema. Ja kui mina sain 40, siis muidugi mul olid ka perekondlikud põhjused, aga just seepärast, et mul oli meeles, et kui oled 40, siis aitab küll, kirjutasin ETRile kirja, see loeti ette ja ma tulin sealt kenasti ära. Muidu olid need käigud väga toredad. Viinamarja põldudel viidi meid läbi ja üldiselt oli väga tore sõit.

Mul on väga hea meel, et mind ETRi kutsuti ja et ma seal olin. Sain sealt väga palju eluaegseid hingesugulasi, sõpru, arenesin ja sattusin tantsuelu keskele. Minu jaoks oli see väga suur kool ja väga suur sõpruskond.

Soovin ETRile, et jätkuks püsivust, tahet tingimata seal edasi käimiseks ja sooviksin, et nad julgeksid ja tahaksid ka kindlasti seista selle eest, et Eesti rahvatants ei manduks selle popkultuuri surve all. Et nad püüaks teha kõik, mis nende võimuses, et nad suudaksid ehedana hoida meie rahvatantsu. See peaks olema nende südame-mureks. Ja kui noored teevad uusi pidusi ja uusi tantse, siis peaks ikka tingimata nende südame-mureks olema, et meie Eesti rahvatantsu olemus ei kaoks kuhugi, et see säiliks ja et nad seda hoiaksid.

Palju õnne ETR ja eterlased!

Intervjueeris: Ingela Virkus

**Mitmekülgne kultuurikorraldaja
Astrid Hallik: „Kas need, kes
kardavad MEIE ENDA OMA kadumist,
oskavad pillimehe järgi koheselt
padespanni või reinlendrit tantsida?”**

21. jaanuaril andis Eesti Kultuurkapital Paide Kultuurikeskuses pidulikult üle aastapreemiad silmapaistvamatele kultuuriedendajatele. Rahvakultuuri sihtkapitali aastapreemia pälvis Tartu Maavalitsuse kultuuritöö peaspetsialist Astrid Hallik.

Kuidas rahvakultuuri edendamine Teieni jõudis? Kaua sellega tegele- nud olete?

Ma arvan, et teadlikult rahvakultuuri edendamisega pole ma mitte kunagi tegeleenud, ise pean ennast kultuurikorraldajaks. Korraldan asjad ära, need minu arvates võiksid korraldatud olla.

Olen töötanud Rahvakultuuri Keskuse Tartumaa rahvakultuurispetsialistina alates veebruarist 2006 ja Tartu maavalitsuse hariduse- ja sotsiaalosakonna kultuuri peaspetsialistina alates 2009 (0,2 koormusega). Seega on mul väike tööjuubel. Enne seda olen olnud seotud omavalitsuste kultuurikorraldusega olles kultuurinõunik Halinga vallas (Pärnumaal)

ja hariduse- ning kultuurinõunik minu koduvallas Vigalas (Raplamaa). Olen teinud kultuuritööd juba pea 20 aastat ja seda kõigil tasanditel: ise osalejana, ringijuhendajana, kultuurijuhina. Arvan, et seepärast oskan ma ennast samastada kõigi tasandi probleemidega ning aidata nii palju kui võimalik.

Miks on Teie meelest oluline rahva- kultuuri Eestis edendada?

Me oleme väga väike rahvas. Kuid me oleme ka väga vastuvõtlikud ja alati omaks võtma kõike uut, mida pakub meile lai maailm. Nii on alati olnud, oli mõisnike ajal ja on olnud hiljem ka. Ehe näide on meie ajas muutuvad pulmakombed. Tele-

visiooni kaudu peale rulluv pruudikimbu loopimise vajadus on ju sama kui pruudipärja laulmine nõukogude aegsetes pulmades, kusagilt mujalt meile tulnud komme. Mitte meie oma, aga samas nagu juba meie oma.

Erinevad ettevõtted räägivad oma turunduskonverentsidel, et enese reklaamimiseks peavad kõik äriettevõtted jutustama lugu ja seda räägitakse kui midagi väga innovaatilist ja uut. Jutustamine on meie kultuuris alati olemas olnud, mida on siin uut? Terve kirjandusmuuseum on ägedaid lugusid täis, kust need siis tulid?

Euroopa pagulaskriisi valguses on vihakõnedes peamiseks argumendiks see, et tulevad Eestisse ja meie enda oma kaob. Samas nimetavad nad rahvatantsijat sussisahistajaks ja kirjanikku märsi-lohistajaks. Kas need, kes kardavad MEIE ENDA OMA kadumist oskavad pillimehe järgi koheselt padespanni või reinlendrit tantsida? Kui me ikka väga tugevalt meie enda omast hoolime ja seda hoida soovime, ega ikka ei kao kuhugi. Hullem on see, et me peame seda iseenesest mõistetavaks, aga kõik vajab tööd ja arendamist, meil ei ole midagi nn lihastes talletatud ja geeniga edasi antud, sellega tuleb tööd teha.

Eelmisel suvel ostis Astrid Vara valla nurka ühe talu varemed, millest peaks saama tema järgneva 20 aasta arendusprojekt.

Rahvakultuurispetsialiste on meile vaja. Mis Te arvate, kas Teid ning Teie kolleege tunnustatakse piisavalt?

Mina arvan, et rahvakultuurispetsialisti on vaja. Samas ei ütle ma seda sellepärast, et see on mu töö ja oma töökoha kaotuse pärast peab kartma. Kuid ometi peab igas maakonnas olema inimene, kes on toeks. Arvan, et minu roll maakonnas on kinnitada erinevatele inimestele, koostlustele, et te olete vägevad, te saate hakkama ja aidata rakendada neid inimesi, kes julgevad vastutust võtta. Kõik rahvakultuurispetsialistid on tublid töomesilased ja üldse võiks kõigile inimestele rohkem tunnustust avaldada.

Need, kes ei tea Astridi hariduslikku tausta, juba peavad teda rahvatantsujuhiks. Vat ei ole, ta on lavastajaks õppinud.

Hiljuti tunnustas Kultuurkapital Teid rahvakultuuri sihtkapitali aasta-preemiaga rahvakultuuri valdkonna loova arendamise eest. Kui suure üllatusena see Teile tuli?

See oli tõesti väga suur üllatus. Iga kultuurijuht, ükskõik millises maakonnas on seda tunnustust väärt. Ma olen väga tänulik ja elan väga kaasa järgmisele sellise preemia saajale.

Mida selline tunnustus Teie jaoks tähendab?

Ma olen väga tänulik neile inimestele, kes minuga koos seda kõike teevad. Ilma nendeta ei oleks mind ka sellel töökohal.

Mida peate ise oma suurimaks panuseks rahvakultuuri?

Ma olen Tallinna Ülikooli Laia tänava majas õppinud lavastajaks ja mulle meeldis selles majas see ühistoimimine: tantsijad, lavastajad, muusikud. Püüan panna asju üheskoos toimima ja teha midagi teistmoodi.

Mis on hetkel Teie kõige suuremaks südameasjaks ja prioriteediks?

Ma sean endale igaks aastaks uue sihi. Sellel aastal on meil maakonnas tantsupidu, kus osaleb pea 1800 tantsijat (2013. aastal oli meil tantsijaid 1450). See on siht.

Viimase aja vaimustus on mul vaimne kultuuripärand ja meie Kodavere kihelkond, mida ma kutsun hellitavalt Tartumaa Setumaaks. Seal on nii palju säilinud (keel, kombed jm), kuid samas ka kohe, kohe kadumas, sest kohalik peab seada iseenesestmõistetavaks. See on kadumise juures kõige suurem risk. Nii peabki tulema sissetoodud pruut Läänemaalt ja silmade põledes vaimustama kohalike

Astrid võtab puhkuse detsembris, et lastele muinasjutu viia ja seda koos torisevalt toetava kaasaga.

jaoks tavalistest asjadest. Eks paistab, kuidas sellega läheb.

Teie töö on kindlasti ka väga pingeline. Kuidas Te pingeliste olukordadega toime tulete?

Maandusi on mitu. Suvel sõidan mootorrattaga. Sellesse tuleb suhtuda süvenemisega, sest surma saamise võimalus on palju suurem kui autoga sõites. Sind lihtsalt ei nähta. Sa saad keskenduda vaid sõidule ja see sundus puhastab kõik mõt-

ted. 50 km ja võib jälle rahulikult alustada.

Eelmisel suvel ostsin ma endale Vara valla nurka ühe talu varemed, millest peaks saama minu järgneva 20 aasta arendusprojekt. Selline kokkutulemise paik suure küüni ja tantsuplatsiga. Terve eelmise suve võtsime koos elukaaslasega seal võsa maha ja koristasime ning jätkame seda kindlasti ka sel aastal. Oleme väga õnnelikud kui keegi meile appi tuleb ja palka maksame laevasõitudega Ema-

jõel ning Peipsil, kui olete nõus tulema veele naiskapteniga ja täitma tema käskusid. Perekond on tähtis. Olen tänulik oma lastele, kelle esimene töökoht isiklikus CV-s on tantsu-ning laulupidu ja ülioluline on minu torisevalt toetav kaasa. Ta küll ei taha kuulda sõna rahvakultuur, kuid kuulab mu alati ära. Pealegi on ta jõulude ajal mu jõuluvana ja mina tema moor. Ma võtan puhkuse detsembris, et lastele muinasjuttu viia ja seda juba seitse aastat. Meie tööpäev on ka jõululaupäeval ja nii siis meie täiskasvanud lapsed valmistavad õhtusööki ja ootavad jõulutöölt nii moori kui taati.

Kui rääkida rahvakultuurist Tartumaal, siis millised on Tartumaa mure- ja rõõmukohad?

Meil on täpselt samad mured ja rõõmud mis kõigis teistes maakondades. Mitte midagi teistsugust.

Mis on Teie maakonna rahvakultuu-

ris sellist, mida teistel võib-olla ei ole? Mis või kes on see Tartumaa pärl, mille (või kelle) üle võib Teie maakond eriti uhkust tunda?

Need, kes ei tea minu hariduslikku tausta, juba peavad mind rahvatantsujuhiks. Vat ei ole, ma olen lavastajaks õppinud. Kuna tegemist on ERRS-i küsimustega (küll leian ka Kooriühingule ja Käsitööliidule ja Folkloorinõukogule ja Harrastusteatri Liidule oma pärl), saan öelda Tartumaa Rahvatantsujuhtide Liit, kes on ühe MTÜna võtnud vedada maakonna tantsupidude raske koorma ja nüüd teeb juba kolmandat pidu (meie maakondlike pidude traditsioon oli vahepeal katkenud 13. aastaks). See on äge kamp! Tulge vaatama Tartumaa tantsupidu HINGEPUU Raadi mõisaparki 29.05.2016.

Millal tõi viimati Teie töö silmadesse rõõmupisarad?

Oh, pidevalt, mul on silmad väga vesise koha peal.

Astrid Halliku tänukõne Kultuurkapitali preemiade kätteandmisel:

Tegelikult on rahvakultuur selline asi, mida ei tehta kunagi raha ega tunnustuse ega isegi misioonitunde pärast.

Vaid ainult mängurõõmust.

See on üks suur mäng.

Täna kõiki neid, kes on olnud minu headeks mängukaaslasteks. Kellega oleme koos keksukaste joonistanud ja liivalosse ehitanud.

Vihm kustutab ära keksukastid ja tuul puhub laiali liivalossid, aga mängu ilu on igavene.

Aitäh kolleege Rahvakultuuri Keskusest, koostööpartnereid, toetajad, kõiki MTÜsid kelle asutajaliige ma olen ning kõige enam kõik need, kes on minuga kaasa mänginud.

PREEMIA

Kultuurkapitali rahvakultuuri sihtkapitali aastapreemiate laureaadid

Eesti Kultuurkapital kuulutas Paide kultuurikeskuses välja 2015. aasta võitjad. Soovime õnne kõigile loojatele, kelle töö leidis tunnustamist!

Elutööpreemia: Ingrid Rüütel

pärimuskultuuri eestkõnelejale ja õpetlasele eesti rahvakultuuri hoidmise ja arendamise eest

Rahvakultuuri aastapreemia: Ave Matsin ja Tiina Jürgen

raamatu «Mulgi rahvarõivas» koostamise eest

Rahvakultuuri aastapreemia: Astrid Hallik

rahvakultuuri valdkonna loova arendamise eest

Rahvakultuuri aastapreemia: Õie Sarv

seto kultuuri väsimatu edasikandmise eest

Käsitöö aastapreemia: Kristina Rajando

käsitööaasta «Loomast loodud» silmapaistva kureerimise eest

Rahvatantsu aastapreemia:

Maie Orav, Madis Orav ja Kaoke Kärdi

meeste tantsupeo «Kolm» eest

Harrastusteatri aastapreemia:

Virumaa rahvaülikooli selts

erinevate rahvakultuuri valdkondade ühendamise eest haridusliku teatriprojekti «Maili. Virumaa rahvaülikooli lugu» korraldamisel

Koorimuusika aastapreemia: Triin Koch

eesti koorimuusika silmapaistva edendamise eest

Puhkpillimuusika aastapreemia: Kahro Kivilo

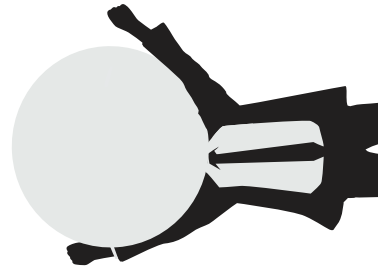
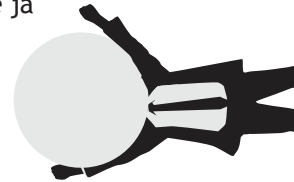
maakirikute pasunakooride tegevuse arendamise eest

Muuseumi aastapreemia: ERMi konservaatorid

Kristiina Piirisild, Triinu Siilbek, Janika Turu,

Karoliine Korol ja Mariliis Vaks

tulemusliku tegevuse eest muuseumiteemaliste sündmuste korraldamisel.

Tartu Laulupeomuu- seumis avatakse Anna Raudkatsi näitus

23. veebruaril kell 14 avatakse Tartu Laulupeomuseumis (Jaama 14) Anna Raudkatsi sünniaastapäeva tähistav näitus „Kanname südameis Tuljaku tuld. Anna Raudkats – 130”.

Näitus on valminud MTÜ Tantsupeomuseumi ja Tartu Laulupeomuseumi koostöös, näituse koostasid Tallina Ülikooli tantsukunsti dotsent Angela Arraste ja TÜ soome keele ja kultuuri lektor Juha-Matti Aronen. Kujundanud Peeter Paasmäe.

Spetsiaalselt selle näituse tarbeks on Ene ja Andres Männi (Wax Studio OÜ) loodud Anna Raudkatsi vahakuju. Vahakuju valmistamine on teoks saanud tänu Tantsupeomuseumile, kuju valmis suures osas tänu paljude rahvatantsijate ja tantsusõprade annetustele.

Väljapaneku avamisel esitab katkeid Anna reisikirjadest näitleja Aire Pajur ning tema kogutud tantse esitab Tallinna Ülikooli rahvatantsukollektiiv „Soveldaja”.

Esitletakse ka Richard Tõnnuse raamatut „Anna Raudkats oma ajas”. 1991. aastal trükivalgust näinud teose täiendustega värske kordustrukk on välja antud Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuu-sika Seltsi poolt.

Anna Raudkatsist

Rahvapärimuse koguja, õpetaja, sovel-daja, lavastaja, suusatamise pro-pageerija ja raamatute autor Anna Raudkats sündis 23. veebruaril 1886. aastal Tartu lähedal Piiskopi mõisas. Anna Raudkats oli üks Eesti esimesi kõrg-haridusega võimlemisõpetajaid. Esimese eriteadlasena kogus ja avaldas ta tantsu-ja mängukirjeldusi - ühtekokku 8 raama-tut.

Anna Raudkatsi lai silmaring, samuti ülikooliaegsed teadmised ja kogemu-sed kogumisretkedelt löid soodsa pin-nase käsitleda rahvatantsu selle laiemas tähenduses. Ta on seadnud ehk sovelda-nud mitu tantsu, kõige tuntum neist on „Tuljak”.

Näituse koostamisel on suurel mää-ral kasutatud Richard Tõnnuse eraarhiivi materjale.

Näituse valmimist toetasid Tartu linn ja Eesti Kultuurkapital. Näitust saab muuseumis vaadata 23. veebruarist 30. juunini 2016.

Kanname südameis Tuljaku tuld

ANNA RAUDKATS 130

Näitus Tartu Laulupeomuseumis
Jaama 14, Tartu
25. veebruar – 30. juuni 2016

KONKURSS

Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts kuulutab välja

UUTE TANTSUDE KONKURSI 2016

**Konkursi eesmärgiks on saada uut,
eesti rahvatantsust lähtuvat repertuaari
täiskasvanute rühmadele.**

23. veebruaril 2016 tähistame Anna Raudkatsi 130. sünniaastapäeva.
Mõeldes meie Tantsuema loomingle, on konkursile oodatud ka rahvapäriliste
tantsude seaded.

Tantse võivad konkursile esitada kõik huvilised.

Tantsijate arv kompositsioonis ei ole piiratud.

**Saatemuusikana kasutada eesti rahvamuusikat,
selle töötlust või eesti autori muusikat.**

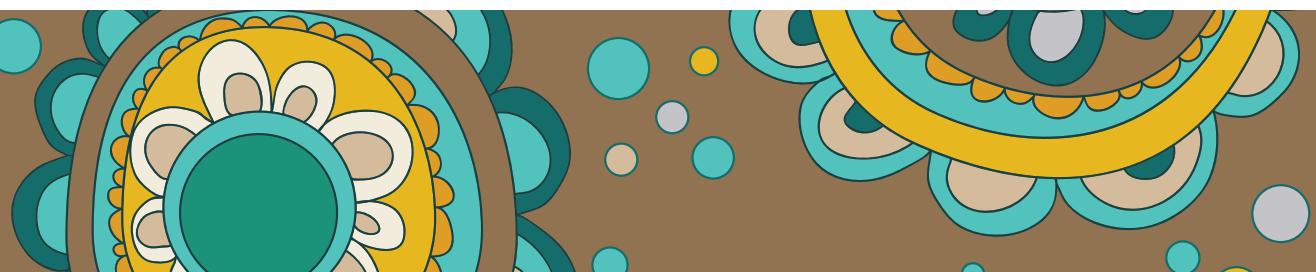
**Konkursile esitatud tantsud ei tohi olla varem
trükitult avaldatud ega ühelgi viisil honoreeritud.**

**Varasematel konkurssidel äramärkimata
jäänud tantsud võivad osaleda.**

Konkurss koosneb kahest voorust:

Videovoor - žürii valib tantsud lõppkontserdile

Lõppvoor - avalik kontsert Salme Kultuurikeskuses

Konkursil osalemiseks palume saata .avi formaadis tantsuvideo:
e-kirjaga viite allalaadimiseks veebis olevale failile koos märgusõnaga aadressile
tants@errs.ee

VÕI

postiga / käsipostiga DVD-l või mälupulgal

NB! Lisaks saata märgusõnaga tähistatud **ümbrik** järgneva informatsiooniga:

tantsu sisukirjeldus (maksimaalselt 5 lauset),

pealkiri,

mitmele tantsijale,

millisele rühmaliigile,

viide kasutatud muusikale,

tantsu esitava kollektiivi nimi, kontaktisiku e-post ja telefon

hiljemalt 1.märtsiks 2016.a. aadressil

“UUTE TANTSUDE KONKURSS”
Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts
J.Vilmsi 55, 10147 Tallinn

NB! Juurde lisada sama märgusõnaga kinnine
ümbrik andmetega autori kohta

(ees- ja perekonnanimi, elukoha aadress, telefon, e-posti aadress)

Tantse hindab korraldajate poolt moodustatud vähemalt 5-liikmeline žürii.
Žüriil on õigus määrata eriauhindu, vastavatasemeliste tööde puudumisel jätta auh-
innad välja andmata või need ümber jagada.

Võitjad saavad auhinnad kätte peale korrektse tantsukirjelduse esitamist.

Lõppvooru valitud tanstude nimekiri avaldataks ERRS kodulehel 14. märtsil.

Konkursi lõppvoor toimub 27.märtsil 2016.a. Tallinnas Salme
Kultuurikeskuses

Konkurss toimub Eesti Kultuurkapitali toel.

Lisainfo: Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts

Ülle Feršel tants@errs.ee 53456886;

Erika Põlendik erika@errs.ee 5202751

www.errs.ee

Lembit Melles
19.12.1934 – 20.01.2016

Heino Aassalu kirjutas 18. detsembril 1999 Eesti Päevalehes Lembit Mellese 65. sünnipäeva puhul:

Õeldakse, et veri on see, mis rähnipoja puu otsa viib. Lembit Mellese veri, tema kutsumus, tõi mehe kaubandusmaailmast kunsti juurde. Seda suundumust soosis ja avaldas suurt mõju tantsutarkuse saladustesse pühendumine omaaegsete tantsukuulsuste Alja Elbingu ja Nelli Uustalu juures. Meelitas mitu tantsuzhanri - nii seltskonna-, karakter- kui ka rahvatants. Tuli teha valik ja see langes eesti rahvatantsu kasuks. Omandanud 1964. aastal tantsujuhi kutsetunnistuse, algas kohe laiahaardeline pedagoogitöö, seda Tallinna 21. keskkooli, Raasiku ja Saue kultuurimajade ning Jäneda põllumajanduskooli rahvatantsurühmadega.

Kaalukaks kujunes tegevus Eesti Tantsujuhtide Rahvatantsurühma (ETR) direktori ja tegevantsijana. Siin tulid selgelt esile Lembit Mellese silmapaistvad organisaatorivõimed, suhtlemisoskus, vastutulelikkus, abivalmidus. Need iseloomutahud ilmnasid eriti ja üle kogu Eestimaa, kui algas töö Rahvaloomingu Maja ning Üldlaulupeo Büroo metoodiku-nõustajana. Palju sai ära tehtud nõustajana rahvarõivaste alal. Need olid aastad 1972-1992. Kakskümme aastat eesti rahvakultuurile!

Lembit Melles pole populaarne mitte üksnes tantsujuhtide peres. Teda tunnevad ilmselt ka kõik rahvatantsijad, teavad kui üldtantsupidude üldjuhi assistenti.

Jäädes ise kulisside taha, ei saa selle võrdlemisi tagasihoidliku ametinimetusega tegijata teoks ükski rahvatantsupidu. Särav debüüt tuli 1980. aastal, kui lauluväljakul peeti olümpiaregatiagset suurt pidu. Nüüdseks on neid tantsupidusid, sh noorte omasid, seljataga kümme. Tema tegevusele toetub suuresti lavastusgrupi loometöö. Harjutusväljakute ja Kalevi staadioni korrasolek, kõikvõimalike probleemide lahendamine, kusjuures see ei või esile tükida - kui, siis on midagi tegemata jäänud või üle organiseeritud. Mellese töö ei tohigi välja paista, et ei jääks varju suurpidude kunstiline külg.

See on elu päikesepool. Aga ilmselt leiab Lembit Melles kirgastust ka oma igapäevatoos. Ülehomme, esmaspäeval avab ta jälle koolimaja ukse ja elab sisse õpetajarolli, minnes kaasa oma kooli muude ning rõõmudega.

Õppinud: lõpetas Tallinna Kommerts-kooli 1955, Rahvaloomingu Maja tantsujuhtide kooli 1965

Töötanud: aastast 1964 pedagoogi-rahvatantsujuhina, Tallinna Polütehnikumis aastast 1972, aastatel 1992-2010 inimeseõpetuse ja klienditeeninduse õpetajana; 1972-92 Rahvaloomingu Maja metoodik

Lembit Melles oli aktiivne ERRS Kulilaterade Klubi liige ja kuulus klubi juhatusse.

Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts

Tallinna ja Harjumaa talvine tantsupäev

Lähme külla
Kadaka külla!

Reede 26. veebruar
Kell 18.00
Männi Pargis

Untsakad
Rahvuslikud mängud
Raudkatsi laulumängud
Käsitöölaad

Sünnipäevalapsed veebruaries

Sirli Kriis Kalm	01.02.1986	30
Liia Palmse	02.02.1930	86
Karel Vähi	02.02.1991	25
Anne-Mall Pael	03.02.1935	81
Tiiu Laurimaa	10.02.1946	70
Iveta Lazdane Petersone	12.02.1976	40
Katrin Krause	16.02.1981	35
Helena Mägi	17.02.1991	25
Tiiu Mürk	17.02.1991	25
Anu Sikka	20.02.1961	55
Evi Jaago	20.02.1933	83
Küllli Petersell	26.02.1966	50
Ulrike Morel	26.02.1976	40